

[Bolvig]

og kvinde. Nordisk Råd henstillede allerede i 1968, at man gennemførte en lovgivning som den, vi behandler her i dag, men også, at de nordiske lande indførte ens regler for mænd og kvinder med hensyn til opnåelse af statsborgerskab. I øjeblikket diskrimineres der mod den danske kvinde, der er gift med en udenlandsk mand, når han på grund af sit køn har særlige vanskeligheder ved at blive naturaliseret som dansk statsborger.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ikke han finder tiden inde til at løse dette spørgsmål, i hvert fald således at opholdslængden for danskigtede mænd nedsættes.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er medforslagsstiller denne gang. Sidste gang, vi havde et lignende forslag til behandling, udtalte vi også, at vi var meget positive over for dette forslag, og vi kan egentlig ikke forstå, at der er gået så lang tid, før det er lykkedes at vinde et flertal, som vi kan se der er i dag. At det er lykkedes, siger jo noget om, at det kan nytte at kæmpe for det, man tror er rigtigt.

Jeg var glad for at høre ministeren sige, at der er mulighed for, at forslaget kan få tilbagevirkende kraft, så der er mulighed for at hjælpe nogle af dem, der i dag er i vanskeligheder. Vi håber, at det hurtigt kan blive vedtaget.

Alfred Hansen (DR):

Vi kan fra retsforbundets side støtte det forslag, der her foreligger, og det glæder os at konstatere, at også ministeren er enig i de intentioner, som ligger bag forslaget. Det skulle varsle godt for, at man hurtigt kan få vedtaget en effektiv lovgivning på dette område.

Vi støtter med glæde forslaget.

Burgdorf (KF):

Jeg vil gerne sige tak til de mange partier, som har bakket dette lovforslag op. Jeg vil da også takke ministeren, fordi han er positiv over for intentionerne i lovforslaget. Det skuffer mig dog lidt, at ministeren ikke helt og fuldt kan gå ind for dette lovforslag, så vi i et samlet folketing kunne stå bag ved dette lovforslag.

Ministeren hæftede sig meget ved netop kidnappingsproblemet, men for mig at se så

er det bare én side af sagen. Der er en anden, der er mindst lige så vigtig. Det har vist sig i det arbejde, jeg har haft med dette lovforslag, og de henvendelser, jeg har fået fra kvinder, næsten fra hele verden, at mange kvinder har opfattet det sådan, at deres børn var danske, når de selv var danske. Nu gik det op for dem, at de ikke var det. De sidder derude omkring i verden og er udenlandsk gifte og kan ikke få deres børn optaget i deres danske pas, og nogle af dem kan ikke få deres børn med ind i Danmark. Her ligger nogle problemer, som kunne løses på den her foreslåede måde.

Jeg vil gerne sige tak for de positive ting, der er sagt om dette lovforslag fra forskellig side. Det er jo rigtigt, at det er mærkeligt, at i den ligestillingsdebat, som vi står i, og hvor man fra alle sider kæmper for, at kvinden skal have ligestilling og ligeret med manden, at man da ikke helt og fuldt vil gå ind for det, for det er jo en diskriminering af kvinden, at det altid er manden, der på dette område har forældremyndigheden.

Jeg synes også – som jeg tror det var hr. Bolvig der sagde det – at det er diskriminering af ægteskabet, for det er jo en kendsgerning, at hvis kvinden ikke går ind i ægteskabet med sin udenlandske mand eller ven, bliver barnet ved at være dansk. Det mener vi også vi kan få rettet med dette lovforslag.

Endelig er der det med det dobbelte statsborgerskab. Det har man rundt omkring i andre lande, også her i Europa. Ved at indsætte den passus, at når barnet bliver 18 år, får det selv lov til at bestemme, hvilken nationalitet det vil have fremover, er vi over det problem.

Jeg håber også, som det tidligere er sagt, på et godt udvalgsarbejde. Selvfølgelig skal vi gennemgå det i udvalget, og er der nogle ting, vi ikke har fået med, skal vi have dem drøftet. Men jeg håber og tror på, at vi får et godt udvalgsarbejde, som slutter med, at vi får dette lovforslag vedtaget.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg synes ikke, det var rimeligt, at min gode ven hr. Burgdorf sagde, at jeg også burde gå fuldt og helt ind for det – det sagde jeg ved første behandling – men jeg tror, hr. Burgdorf og jeg må være enige i, at når vi laver lovgivning i folketinget, skal det være